

Hensyn til § 15 som nyt Stk. 6 sætter en saalydende Bestemmelse ind for Ikke-Forsørgere under 22 Aar:

„For Ikke-Forsørgere under 22 Aar bortfalder Retten til at erholde Understøttelse, naar Medlemmet ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i 26 Uger inden for de sidste 18 paa hinanden følgende Maaneder forud for hver Udbetaling af Understøttelse. Naar Understøttelsesretten som Følge heraf er bortfaldet, genindtræder den først, naar Medlemmet har haft Arbejde som Lønarbejder i 26 Uger inden for 12 paa hinanden følgende Maaneder efter Udelukkelse fra Understøttelse.“

Men for at bedømme Virkningerne med Hensyn til de unge ugiftes fremtidige Vilkaar som arbejdsløshedsforsikrede maa vi ogsaa pege paa den Ændring, der er foreslaaet til § 16, som bestemmer, at ingen — altsaa heller ikke de unge — kan opnaa Understøttelse, medmindre de har haft Arbejde i 52 Uger.

Over for den her paatænkte Forringelse vil vi tillade os først og fremmest at paapege, at der mellem vor Arbejdsløshedskasses yngre Arbejdere og de andre Arbejdsløsheds-kasser, som har Lærlingepligt, vil komme til at bestaa en betydelig Forskel med Hensyn til Muligheden for at opfylde Bestemmelsen om 1 Aars Arbejde forud for Adgangen til Understøttelse, idet Lærlingefagene naturligvis altid vil kunne præstere et Aars Arbejde for de unge Mennesker, forinden Understøttelse kan oppebæres, og hvorved en saadan Lærling — forudsat naturligvis at han i Tide har meldt sig ind i Arbejdsløsheds-kassen — vil være understøttelsesberettiget i Tilfælde af Arbejdsløshed straks efter Læretidens Udløb, medens vor Kasses yngre Arbejdere meget ofte er udsat for Arbejdsløshed i den Periode, som skal medgaa, inden Adgangsretten til Understøttelse indtræder, fordi saadanne yngre Arbejderenes Arbejdchancer naturligvis er meget ringere end tilsvarende yngre Arbejderen er det i Lærlingefagene inden for Læretiden og kort derefter.

Hvis disse Bestemmelser gennemføres, slaar man altsaa unødvendigt haardt ned paa uforskyldt arbejdsløse inden for de ufaglærtes Kreds, medens den foreslaaede Ændring ikke rammer de unge Arbejdere i Lærlingefagene. Naar hertil saa kommer den foreslaaede Nedskæring af selve Understøttelsessatserne, hvor vi tør paastaa, at de nu gangbare Sætser slet ikke er tilstrækkelige, og hvor det i mange Tilfælde vil komme til at gaa ud over saadanne unge Arbejderenes Hjem, hvor man ofte i økonomisk Henseende er yderst daarligt stillet, vil hele Billedet, saadan som det efter de foreslaaede Ændringer tegner sig for os, siges at være meget nedslaaende, hvorfor det forekommer os at være en helt unødvendig Foranstaltning, hvis nyttige Formaal vi ikke kan faa Øje paa.

I denne Forbindelse vil vi ogsaa pege paa, at Arbejdsløsheden blandt de unge i de senere Aar har været saa stor, at der paa Ungdomslejrene i Aarene fra 1940 til nu har været anbragt et relativt stort Antal unge Arbejdere.

Om ekstra Karenstid.

Omkring fire Femtedele af de i Landkommunerne boende ufaglærte Arbejdere — man kalder dem Arbejds-mænd eller Landarbejdere — er Løsarbejdere, som normalt har ret smaa Arbejds-muligheder.

Ved Landbrug vil der for de roedyrkende Egenes Vedkommende kunne paa-regnes 5—6 Ugers Arbejde i Forsommeren og noget tilsvarende i Efteraaret, endvidere lejlighedsvis et Job ved Høst, Tærskning eller Gødningskørsel, dog næppe mere end i alt 3—4 Uger aarligt. Andre Steder vil der i Vintertiden kunne faas noget Arbejde i Plantager eller Skove. Naar dertil kommer forefaldende Drænings- og Afvandsingsarbejder, vil Arbejds-mulighederne i de private Erhverv for de flestes Vedkommende hermed være udtømte. Gennem de senere Aar er der skabt Arbejds-muligheder ved Udbygning og Forbedring af Vejnettet. Ved Kommuner og Amter har der været Muligheder for Beskæftigelse nogen Tid af Aaret ved Stenslagning, Grusgravsarbejde, Vejreparation o. s. v.; dog er disse Muligheder stærkt svingende fra Egn til Egn og fra Aar til Aar.

Gennemgaaende kan Løsarbejdere i Landkommunerne næppe regne med mere end ca. 200 Dages Arbejde om Aaret, og Fortjenesten herved sammen med Understøttelse fra Arbejdsløsheds-kassen vil i Almindelighed for Tiden ligge omkring 1 600—1 800 Kr. pr. Aar.